

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ JUDr. M. Č.**, bytom B., **2/ Ing. K. I.**, bytom B., **3/ JUDr. M. J.**, bytom B., **4/ E. A.**, bytom B., **5/A. J.**, bytom B., **6/ M. B.** bytom B. navrhovateľa 2/ až 6/ zastúpení navrhovateľkou 1/, proti odporkyni: **K. H.**, bytom Ú., zastúpená JUDr. R. J., advokátom v B. 2, **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7 C 135/97, o vylúčení sudcu Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 24 Co 376/2009, takto

r o z h o d o l :

Predseda senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Anton Jaček **nie je vylúčený** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 24 Co 376/2009 (veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7 C 135/97).

O d ô v o d n e n i e

V odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 24 Co 376/2009 vzniesla navrhovateľka v prvom rade JUDr. M. Č. námietku zaujatosti voči predsedovi senátu JUDr. Antonovi Jačekovi. Uviedla, že ako účastníčka konania má pochybnosť o nezaujatosti tohto sudcu vzhľadom na jeho skúsenosti, znalosti a profesionálnu úroveň, tvrdiac, že nie je schopný akýmkoľvek spôsobom vo veci ani po rokoch a rozsiahlom dokazovaní vykonanom súdom prvého stupňa rozhodnúť; že aj o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa rozhodoval štyri roky a že to poskytuje čas a inšpiráciu odporkyni ako zmať prípadný výkon rozhodnutia fingovanou exekúciou a vyvoláva potrebu u navrhovateľov na ochranu ich záujmov otvárať

d'alsie súdne spory. Ďalej uviedla, že nemá v úmysle namietat' postup tohto sudcu, ale skutočnosť, že sa v tejto právnej veci vyhýba vydať rozhodnutie vo veci samej.

Predseda senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Anton Jaček k námietke zaujatosti uviedol, že účastníkov konania nepozná, nemá žiadny vzťah k zástupcom účastníkov ani k prejednávanej veci a necíti sa byť vo veci zaujatý. Údaj, že senát pod jeho vedením v predmetnej veci nerozhodol štyri roky, označil za nekorektný; zároveň podrobne špecifikoval obeh súdneho spisu, ktorý je zrejmý aj z jeho obsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trnave (§ 16 ods. 1 tretia veta O. s. p.) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti uvedeného sudcu krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právnu relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to :

1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo
3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej nožnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Vo všeobecnosti dôvodom vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nemôže byť bez ďalšieho sama okolnosť, že účastníka konania neuspokojil postup súdu, resp. sudcu v prebiehajúcom alebo inom súdnom konaní alebo že nesúhlasí s rozhodnutím sudcu a jeho postupom. Základom pre vylúčenie sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody (porovnaj § 14 ods. 1 O. s. p.), nie však to, že postup súdu sa z hľadiska vecného (čo do správnosti alebo zákonnosti) alebo časového (čo do dĺžky konania a čo do vzniku prípadných priet'ahov) nezhoduje so subjektívnymi predstavami a názormi účastníka na vecnú správnosť, zákonnosť alebo spravodlivosť prijímania a obsahu súdnych rozhodnutí. Na dosiahnutie nápravy navrhovateľkou v prvom rade vytýkaných nedostatkov - tvrdených priet'ahov v konaní - sú určené iné prostriedky (najmä podanie sťažnosti), nie však námietka zaujatosti, ktorej účel je zásadne odlišný.

Podľa § 14 ods. 3 O. s. p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Z ustanovenia § 15a ods. 5 O. s. p. pritom vyplýva, že na námietku spočívajúcu v takýchto okolnostiach (t.j. okolnostiach týkajúcich sa postupu súdu v prejednávanej alebo inej veci) sa neprihliada. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto, riadiac sa uvedenými ustanoveniami, neprihliadal na tú časť námietky zaujatosti, v ktorej navrhovateľka v prvom rade s poukazom na dĺžku konania namietala priet'ahy v konaní a tvrdila, že sudcu rozhodoval až po dlhom čase.

Pokiaľ ide o existenciu uvedeného právne relevantného pomeru u namietaného sudcu, predseda senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Anton Jaček vo svojom písomnom vyjadrení k námietke zaujatosti poprel akýkoľvek pomer k veci alebo k účastníkom konania alebo k ich právnym zástupcom; zároveň uviedol, že sa necíti byť zaujatým.

Z tohto vyjadrenia predsedu senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Antona Jačka a ani z ostatného obsahu spisu nezistil Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosti o jeho nezaujatosti. Vychádzal pri svojom posudzovaní z toho, že nestrannosť sudcu sa prejavuje v dvoch aspektoch. Prvý spočíva v rýdzo osobnom presvedčení určitého sudcu v danej veci. Keďže ide o subjektívnu kategóriu vyjadrujúcu vnútorný psychický vzťah samotného sudcu k prejednávanej veci (zahrňuje vzťah

sudcu k predmetu konania, jeho účastníkom a právnym zástupcom), je o nej schopný vypovedať jedine sám sudca. Takto úzko ponímaná kategória nestrannosti by však nenašla v praxi uplatnenie bez jej vyjadrenia aj v širšej a to objektívnej rovine. Za objektívne nemožno považovať len to, ako sa nestrannosť sudcu javí navonok (napr. účastníkovi konania), ale najmä to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne založiť pochybnosti o tom, či sudca disponuje určitým vzťahom k danej právnej veci. Z uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, kam patrí osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci, a objektívne hľadisko, ktoré spočíva na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkol'vek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu. Z tohto pohľadu k vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci dôjde nielen vtedy, keď jeho vzťah k veci, účastníkom alebo ich zástupcom je založený na zaujatosti skutočne preukázanej, ale aj vtedy, keď existuje legitímna pochybnosť o jeho nestrannosti [v zmysle zásady, že spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná; musí sa aj javiť, že je vykonávaná („justice must not only be done; it must also be seen to be done“)].

Samotné spochybňovanie skúsenosti, znalosti a profesionálnej úrovne sudcu navrhovateľkou v prvom rade, príp. jej tvrdenie, že sudca sa v tejto právnej veci vyhýba vydať rozhodnutie vo veci samej, predstavuje len subjektívny názor účastníka konania, ktorý nemožno bez ďalšieho považovať za dôvod vylučujúci namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto právnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné osobitne zvýrazniť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno preto len celkom výnimočne a to zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. O taký prípad, kedy by bolo potrebné sudcu vylúčiť, však v tejto právnej veci nejde.

Teda - sumarizujúc - nielen so zreteľom na subjektívne hľadisko prezentované vo vyjadrení namietaného sudcu, že sa necíti byť zaujatým, ale aj z objektívneho pohľadu dospel Najvyšší súd

Slovenskej republiky k záveru, že nejestvujú dôvody, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o nestrannosti súdneho rozhodovania za účasti navrhovateľkou v prvom rade spochybňovaného sudcu Krajského súdu v Trnave.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že predseda senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Anton Jaček nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Hrčková Marta